

NORRBOTTENSÅNGEN

(melodi: Guldgrävarsången)

Norrbottningens domän, är Sveriges största län
av somliga betraktad som en verklig karantän
med glesbygdsstöd, och andlig nöd.

För oss som föddes här, är hemortsrätten kär
vi bjuder gärna främmande på palt och åkerbär
och sol och luft, och sunt förnuft

Flyg hit med SAS, i stora lass
och hyr en stuga, med utedass.
Av prima sort, turistimport
vi estimerar, men flytt int bort

Sex månader ungefär, normalt för trakten är
att vinterkylan håller sig och ställer till besvär
Med is och snö, på land och sjö.
Men luften längst i norr, är ren och klar och torr
att ploga snön och perforera isen med en borr
är ej chimär, för någon här

Med skottningen, Norrbottningen
behåller formen, och måttningen.
Int ger vi bort, av denna sort
och inte säljer, vi på export

I sommarnattens kvalm, vi bärgar hö och halm
och jorden innehåller värdefull och viktig malm
men dyr förståss, att bryta loss.
Så tät och frodig står, en skog och prima mår
men att man måste hugga allt jag svårligen förstår
finns ingen text, om återväxt

Naturresurs, ger liv och rusch
men slöseri leder, till konkurs
Inte ger vi bort, av denna sort
men gärna säljer, vi på export

Lite kurios om Guldgrävarsången:

*Guldgrävarsången – en gång i fjärran väst -
var ett av de stora numren i Lapp-Lisas repertoar.
Man tror att melodin kommer från en gamla amerikansk folkvisa.
Texten skrevs av Fredrik Arvid Bloom, född i Enköping.
Bloom var sjöman, diktare, frikyrkopastor och psalmförfattare.
och emigrerade till Chicago i slutet av 1800-talet.
Han återvände sedermera till Sverige.*